

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Halina Kiryło (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

z udziałem zainteresowanego J. B.

o składki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 lipca 2014 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 stycznia 2014 r.,

**oddala zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 22 stycznia 2014 r. odrzucił skargę kasacyjną M. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 10 września 2013 r.

Jak wskazano w uzasadnieniu postanowienia, wyrokiem z dnia 10 września 2013 r. Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu sprawy M. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, toczącej się z udziałem zainteresowanego J. B., oddalił apelację M. P. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 2 lipca 2012 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji organu rentowego z 28 grudnia 2010 r.,

przenoszącą na apelanta, jako byłego członka zarządu spółki „S.” Sp. z o.o., odpowiedzialność za zaległości składkowe.

Dnia 27 grudnia 2013 r. radca prawny A. S. wniósł skargę kasacyjną, do której załączył jeden odpis skargi. Zarządzeniem z 31 grudnia 2013 r., doręczonym adresatowi 8 stycznia 2014 r., wnoszący skargę kasacyjną został wezwany do uzupełnienia jej braków formalnych przez złożenie trzech odpisów skargi wraz z załącznikami oraz pełnomocnictwa do wniesienia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym, a nadto do przedstawienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Dnia 14 stycznia 2014 r. radca prawny A. S. nadał na adres Sądu Apelacyjnego pismo procesowe, w którym w wykonaniu wezwania do usunięcia braków formalnych sformułował wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego motywacją oraz załączył do pisma odpis pełnomocnictwa od M. P. do wniesienia skargi kasacyjnej i jeden odpis skargi wraz z załącznikami (odpistem pełnomocnictwa i pisma zawierającego wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania).

Sąd Apelacyjny podkreślił, że skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego. Powyższe, przy uwzględnieniu treści art. 126 § 1 pkt 5 i art. 128 § 1 k.p.c. w związku z art. 398<sup>4</sup> § 3 k.p.c. oznacza, iż do skargi kasacyjnej powinny być załączone jej cztery odpisy: dla organu rentowego, dla zainteresowanego oraz po jednym do akt Sądu Najwyższego i Prokuratora Generalnego. Tymczasem pełnomocnik odwołującego się wnosząc skargę załączył jej jeden odpis. Następnie zaś będąc wezwany do usunięcia braków formalnych skargi przez złożenie jej trzech odpisów w określonym terminie, złożył jedynie jeden odpis skargi kasacyjnej. Niewykonanie zarządzenia i niezłożenie żądanej ilości odpisów skargi kasacyjnej oznacza, iż braki skargi w określonym terminie nie zostały usunięte, co stosownie do treści art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. uzasadnia jej odrzucenie.

Pełnomocnik odwołującego się złożył zażalenie na powyższe postanowienie. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że wezwanie do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej nie wskazywało w sposób precyzyjny, czy dotyczy ono obowiązku nadesłania trzech egzemplarzy skargi kasacyjnej, czy też obowiązku nadesłania

trzeciego egzemplarza tej skargi. W ocenie żalącego się, sformułowanie braku formalnego przez posłużenie się skrótem „3 egz.” można bowiem odczytać w sposób dwojaki. Pełnomocnik skarżącego, będąc przekonany, że złożył pierwotnie skargę kasacyjną w dwóch egzemplarzach, przyjął, iż wezwanie do usunięcia braków formalnych dotyczyło nadesłania trzeciego odpisu skargi. W związku z powyższym nie było podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej, a postanowienie w tej kwestii winno zostać uchylone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Obowiązkiem wnoszącego skargę kasacyjną profesjonalnego pełnomocnika strony jest, poza dołączeniem jej odpisów dla osób uczestniczących w sprawie (art. 128 § 1 k.p.c.), złożenie dwóch dodatkowych odpisów skargi przeznaczonych dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego (art. 398<sup>4</sup> § 3 k.p.c.).

Zgodnie z art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398<sup>4</sup> § 2 lub 3 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Stosownie do § 2 tego przepisu, sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną, której braków nie usunięto w terminie.

Niedołączenie do pisma procesowego odpisów w liczbie wymaganej, stanowi brak formalny, podlegający usunięciu przez wnoszącego pismo zgodnie z przepisami art. 130, art. 370, art. 373 lub art. 398<sup>6</sup> k.p.c., pod sankcją w nich określoną. Termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego pisma jest niezachowany, jeżeli strona w zakreślonym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej (postanowienie SN z 16 czerwca 2009 r., I CZ 16/09, LEX nr 738326) lub wprowadzi ją podjęła, ale mimo to brak nie został w całości uzupełniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CZ 34/08, LEX nr 424407).

Przedstawione w zażaleniu twierdzenia o rzekomej dwuznaczności sformułowania przez Sąd drugiej instancji braku formalnego skargi kasacyjnej,

polegającej na posłużeniu się skrótem „3 egz.”, a także o przekonaniu żalącego się, że pierwotnie wniósł skargę kasacyjną z inną ilością odpisów, nie zasługującą na aprobatę. Autor skargi wnosząc skargę kasacyjną dołączył jeden jej odpis. Wynika to jednoznacznie z treści skargi, w której wśród załączników wymieniono jeden odpis złożonego środka zaskarżenia. Dodatkowo fakt ten potwierdza sam żalący się, twierdząc że był przekonany o złożeniu dwóch egzemplarzy skargi kasacyjnej (tj. oryginału i jednego załącznika). Tymczasem w świetle art. 126 § 1 pkt 5 i art. 128 § 1 k.p.c. w związku z art. 398<sup>4</sup> § 3 k.p.c., z uwagi na liczbę stron procesowych występujących w niniejszej sprawie, konieczne było załączenie do skargi kasacyjnej czterech jej odpisów (dla organu rentowego, zainteresowanego, Sądu Najwyższego i Prokuratora Generalnego). Zatem nawet w razie przeświadczenia autora skargi o złożeniu dwóch jej odpisów (a tym bardziej – jak miało to miejsce w rzeczywistości - wobec złożenia skargi w oryginale z jednym załącznikiem), wezwanie do uzupełnienia braku formalnego skargi nie mogło być odczytane jako dotyczące tylko trzeciego jej odpisu, gdyż w razie zrealizowania przez pełnomocnika odwołującego się tak zinterpretowanego zarządzenia Sądu drugiej instancji, skarga kasacyjna na nadal dotknięta byłaby brakiem formalnym.

Wypada zatem podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego, że w sprawie miało miejsce niewykonanie zarządzenia sędziego i niezłożenie żądanej ilości odpisów skargi kasacyjnej, co oznacza, iż wspomniany brak skargi nie został usunięty w określonym terminie, co z kolei uzasadniało odrzucenie wniesionego środka zaskarżenia stosownie do treści art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398<sup>15</sup> § 1 w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).